

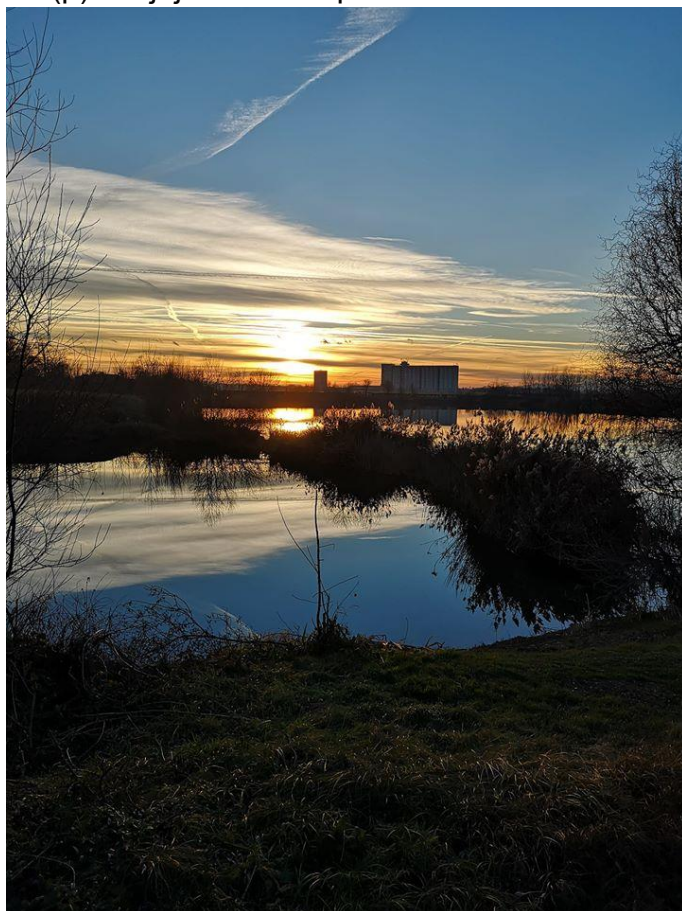

Virtualni kulturni vikend Lipovci 2021, poezija, 1. dan, 6. 2. 2021

TIHA#NOČ

(F2#Caki)

Tiha noč in rezka tišina
razkrinkanega miru.
Skupaj jezdimo na pragu
nepozabnih večerov.
Daleč so ti spomini, daleč,
a dovolj blizu,
da (p)ostajajo večni na pidestalu.

Vučja jama

Mogouče so na valouvaj Pinkave
ali počivljejo ob brejgi Vuče jame,
ali so pa skriti v jagodaj Kotijča,
o njij spejvlje kukavca v Rastiki,
do njij vodi divja kukorca
in divje tulpike ob goušči Ledave
in Būzenskoga (Budinskega) mlijna,
do njij vudajo sapice najne poutice
vse do [Jelenščeka](#), skritoga spomijna.

Tiha noč, jaz in ti -
dva razkrinkana žvižgača
večnih spominov iz Ledine,
en drugemu sva še igrača -
manjkrat dvojine kot ednine -
na razpotju davne pomladi,
ali na tuspotju nove zime,
vmes pa iščeva [zavetja](#)
v zrelosti jeseni drugega,
čisto drugačnega poletja.

Miza brez ljudi

Alojz Lujz Sraka

Miza brez ljudi,
noči brez zvezd,
dan brez sonca,

v meglenih dnevih,
v nočeh brez lune
zaspijo sanje.

Dolgo se,
jaz in Ti,
imava rada,

midva sva si,
noč brez zvezd,
dan brez sonca,
miza brez ljudi,

dolgo se
Ti in Jaz,
imava rada.

Midva sva si,
miza brez ljudi
noč brez spanja,
dan brez sonca.

Dolgo se
jaz in ti,
imava rada,

v nočeh brez zvezd,
dnevih brez sonca,
ob mizah brez ljudi,

sva si, jaz in ti,
tisto česar ni, tako
pogosto med ljudmi.

Lujz, 8.11.2020

Vse drugo pa je na:

<https://www.youtube.com/watch?v=LhGEeMYelxo>

TVOJE IME

Marko Rengeo

Tvoje ime.
Ne maram ga.
Preprosto mi ni več všeč.
Nekoč mi je bilo.
Vsakič, ko sem ga izgovoril, mi je nekaj pomenilo,
danes pa ga spremlja samo še grd spomin.
Mogoče pa je bolj grdo tisto, kar se skriva za tvojim imenom.
Grozno je to, kar se skriva za tvojim imenom to, kar si.
Grozno je. Grozno je.
Spačene poteze ne spominjajo več na nič znanega.
Gnilo je, razpadlo, ne spominja več na nič človeškega.
Smrt je posiljevala devico Mladost in te naredilo to, kar si.
Grozno je. Grozno je.
Zato ga ne maram.
Zato ga hočem pozabiti.
Zato ga bom uničil.
Tvoje ime in vse, kjer je zapisano.
Vse bom zažgal,
vse bo gorelo.
Vse knjige, na katerih je tvoje ime.
Vse fotografije s tvojim imenom,
vse pesmi, v katerih je tvoje ime,
vse kraje, na katere me veže tvoje ime,
vse trenutke, v katere je vžgano tvoje ime.
Vse. Vse bo gorelo v vrtincu ognja in sovraštva.
Vse spomine s tvojim imenom, vse.
Uničil te bom. Ubil te bom.
In potem, ko bo vse požgano, vsi spomini uničeni,
ko se tvojega imena končno več ne bom spomnil,
ko bo tvoje ime izbrisano iz mojih možganov,
bom spet sam.

JESEN

Katarina Forjan

Jesensko sonce sije na poljano,
s tisoč barvami pretkano.
V nekatere krošnje dreves se je ujelo sonce,
spet druge žarijo kot ogenj.
Vsak list, ki pada,
zaigra svojo zadnjo simfonijo.

Objeta stopava po gozdni poti.
Pod trudnim korakom listje šelesti.
Drživa se za roke,
razbrazdana od dela
in zgubana od časa.
Kje daleč je čas najinih nežnih dlani?
Kje so najine prehojene poti?
Počasi in neusmiljeno jih briše čas.
Veter odnaša ovelo listje kot davne spomine.
Jesen je in sama sva.
Lasje sivijo in roke drhtijo.
Le v očeh je ista sreča,
isti nasmeh.
Kako dolgo še? Nihče ne ve.

»Ne boj se«, mi zašepetaš.
»Vedno bom ob tebi.«
Utrujena od vsega stopava naprej.
Tja, kjer obzorje se konča.
Vendar midva nisva še na koncu poti.
Še imava čas, da užijeva to prelepo jesen.

Od nekod prinese veter vonj po snegu.
Ja, kmalu bo zima.
Tista siva, pusta in hladna.
Čas miru in čas počitka.
In le lučka bo,
ki razbila bo črno temo
in grela premrlo zemljo.

VIRTUALNI KULTURNI VIKEND LIPOVCI 2021, od 6. do 8. 2. 2021
Kulturno-umetniško društvo Lipovci

MARIJA, VARUJ NAS

*Besedilo: Jožef Tivadar,
melodija: Jožef Tivadar in Ivan Florjanc
(Želimlje 1967 in Lipovci 2020)*

Marija srca naša
pri Tebi tu stojijo,
ljubiti te želijo.
Ti varuj nas, Marija,
goreče prosimo.

Ref.: Marija, varuj nas,
ki k tebi smo prišli,
Te prosit' pomoči:
Marija, varuj nas.

Uboge smo sirote,
rod Evin, zapuščeni,
in v stiskah
teh zgubljeni.
Ti varuj nas, Marija,
goreče prosimo.
Ref.: Marija, varuj nas, ...

Zatekamo se k Tebi,
da covid naj izgine
iz naše domovine.
Ti varuj nas, Marija,
goreče prosimo.

Ref.: Marija, varuj nas, ...

KAPELICA

Vera Bezjak

Sredi naše vasi,
vsa lepa stoji,
svetega Petra in Pavla
častiti želi.

Kapelca stoji,
vse vabi ljudi,
Petra in Pavla,
naj tu se časti.

O, človek, postoj,
pokrižaj se zdaj
čelo drhteče,
pomoli, zapoj.

V nebesa boš šel,
tam srečno živel.
Moli k Petru in Pavlu,
te Bog bo vesel.

Lani in letos KORONA
dovolil nam ni,
da časti deležna
bi naša apostola bila.

TAN

Janja Žalik Jerebič

Tan ge velka ravnica je zlata kak gibica.
Ge vöter bouža pšenico, kak jezik,
šteri koštavle gibanico.
Tan sakšoga čaka kupica vijna:
roumara, popotnika pa domačijna.
Gda šče v čeber stoupi vertinja,
sakši rad se strinja, ka je kral živali svinja.
Či pijtate mene, tan dobri so lidje.
Na sto vse denejo,
či trbej, šče sebi od ust krej zemejo.
Ta sakši rad se vrača,
tan šče vrvlejo, ka se dobro z dobrin plača.

BRATONSKI PIL

(Peter Brenčič)

Jezus ob cesti na stebru sedi.
Krono z roko si podpira,
na cesto se ozira.

Skoraj tristo let bo tegá,
ko na tem mestu sedi.
Nemo opazuje ta direndaj,
čedalje slabši se mu zdi.
Mimo njega vsi hitijo,
izgubljene minute lovijo.

le kam se vsem mudi?
Smrti nihče ne ubeži!

Virtualni kulturni vikend Lipovci 2021, poezija, 2. dan, 7. 2. 2021

PREKMUREC SAN

Peter Brenčič

Prekmurec san!
tou povedati,
tou pokazati,
fsakomi znan.

Nej me sran,
Prekmurec san.
Nej me sran,
zatou ka prekmursko gučati znan!
Nej san, zatou se naroudo,
ka sfoj gezik, pokolenje,
za pejneze, bi oudo.

Rajši živien,
rajši mergen, kak srmak.
Túj zatou,
ka brez, te domače, naše zemle,
na lüdskej, ges živeti, neven.

Te falajček, zemle,
je stvorgenj,
samo za nas,
naše pa vaše, prekmursko srce.

ODHAJANJE

Vera Bezjak

Oditi je treba
pokončno,
korakajoče.
A srce
trepetaje
ihiti in joče.

Oditi bo treba
brezpogojno,
neomahujoče;
pustiti žalosti,
da se izjoče.

Oditi, zapustiti
prisvojeni svet,
ta atomek sreče.
Pustiti sebe svoj čas,
iskati večnosti valove
hrepeneče.

VIRTUALNI KULTURNI VIKEND LIPOVCI 2021, od 6. do 8. 2. 2021
Kulturno-umetniško društvo Lipovci

KAKO SI

Alojz Lujz Sraka

Kako si SI,
kako sem Ti,
kako Sva si.

Rad bi,
da bi si bila,
mehko radoživa,
toplo poželjiva.

Kako si,
kako si Mi,
kako sem ti,
kako sva si.

Rad bi,
kreplje skril
v božajočo tačko
kakor mačka.

Hej,
kako Sva si,
kako sem ti,
kako si SI.

»Drugi val .... 2020«; Lujz By Simple Man ....

<https://www.youtube.com/watch?v=sMmTkKz60W8>

LASTOVICE

Katarina Forjan

Po jeseni zadiši,
sonce že izgublja moč,
listje odpada,
čas na zimo se pripravlja.

Ko noč se poslovi,
v novi dan trave se zbudijo,
na njih listih
kristalne kaplje se bleščijo.
Ptice – kam letijo?

Tam za hišo staro,
na jeklenih žicah,
zbirajo se ptice,
drobne lastovice.

Strnile so vrste,
sliši glasno se čebljanje,
to razgovor je
za dolgo potovanje.

Rad imel bi krila
kakor lastovica,
da poletel z njimi bi visoko,
do neba modrine,
čez gorovja in čez skale sive.

Čez potoke in čez reke
in čez širno sinje morje.
Tja v dežele daljne,
tja v dežele južne,
kjer ni snega in kjer ni zime,
tja, kjer vedno sonce sije.

Ko pa v kraje naše
zopet vigred pride,
takrat vrnite zopet
k nam se drobne ptice.
Tu čaka staro gnezdo
in krov domači.

Tu rod si novi
boste izvalile
in jeseni zopet
varna gnezda zapustile

TAKO ZMERAJ!

(F2#Caki)

Včasih je še blizu videti daleč,
a ni, ko zapuščava sanje
sta blizu in daleč iste razdalje,
tako včeraj in jutri,
tako danes.

Zato pojdi in jo meri in izmeri,
le tako se občuti in vidi vse tisto,
za kar ona vzhaja in zahaja,
zato poskoči vanjo po korakih,
najprej po tiho in počasi,
da začutiš njen dih na vratu
in ko bodo stopnice spodaj za tabo
in boš že skoraj na njeni jasi -
potem urno zajahaj vanjo po pedalih,
uživaj v pišu, ko pije ti znoj na hrbtu,
ustavi korak in poj slavo soli in morju,
da boš še večkrat priča njenemu obratu,
le tako se vidi in čuti vse tisto,
za kar ona vzhaja in zahaja.
In vztraja. In midva z njo.

Zato vstani in naredi Prvi korak,
ker ne vrag, ne sestra, ne brat,
le ti in nihče drug ni tvoje igre junak,
tako včeraj in jutri,
tako danes.
Tako zmeraj!

DEKLE

Marko Rengeo

A je kdo videl dekcle, ko zapustila je mesto?
Napolnila svoj kovček s spomini in upi.
Rekla mi je, da našla si svojo bo cesto,
da noče več biti ujeta v kalupi.
A ti je rekla kaj hoče postati?
Nekaj z žarometi in odrom in plesom,
da zadovoljna bila bi tudi s peresom.
Da tu več pri meni ne more ostati.
Se usedla na vlak je in vse za sabo pustila,
šla je daleč, in ne vem, če kdaj se še bo vrnila.
In jaz? Tu jo čakam že dneve. Preveč garam?
A vem, da več ne bo je nazaj, čakam zaman.
Pa kaj, če odšla je? Pa kaj če za vedno?
Si bom našel pač drugo, da ne bo mi tak bedno.
In se bova smejala in v hladu se grela,
a vem, da ne bo tak fajn, kot sva se midva imela.

POLETNA

Janja Žalik Jerebič

Tan kre vode doj si sejden,
noge namočin, naraji drejmlen.
Z grmovja čüjen ptice.
Njüva pesen odmejvle prek ravnice.
Fčela priletij na žuti cvejt,
šče pred obedon nabere si sladki med.
Te pa kre vüje mi zabrnij komar,
ka zmouti te moj mali raj.
Z rokami po lüfti zamajnen tak fejt,
ka komara odnese v drüjgo vejs.
F tiston šče žaba zaregeče,
meni pa srce strepeče.
Nindri nej je tak lipou,
kak v kraji, kama iden jes domou.

LIPOVSKI GASILCI – 90 LET
(avgust 2013)

Jožef Tivadar

Sredi prelepe sončne ravnice
vrli gasilci tu smo doma.
Čuvamo hiše, naše domove,
Lipovski gasilci devetdeset let.

Ref: Ko pa zasliši klic se na pomoč, na pomoč,
mi gremo, če dan je ali noč.

Naši pradedje pred davnimi časi,
bilij ponosni tou so možje.
Nam naročili, nas zavezali,
potrebno je iti vsem na pomoč.

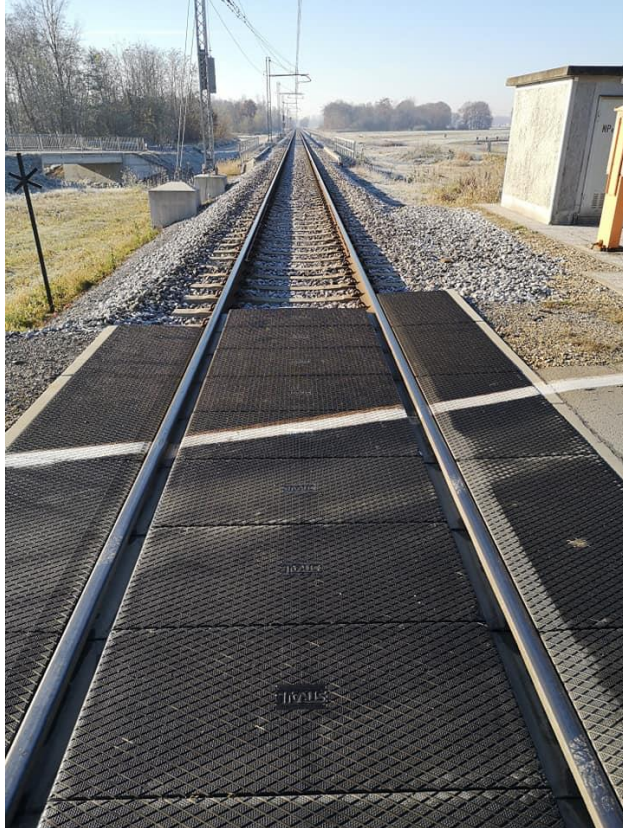
Ref: Ko pa zasliši klic se na pomoč, na pomoč,
mi gremo, če dan je ali noč.
Lipovski gasilci devetdeset let.

P.S.

S spoštovanjem do lipovskih gasilk in gasilcev sem pesmico tudi uglasbil in jo je Moški pevski zbor Lipovci na praznovanju 90 letnice lepo zapel. Hvala lipovskim gasilkam in gasilcem za požrtvovalnost in vsestransko pomoč!

Virtualni kulturni vikend Lipovci 2021, poezija, 3. dan, 8. 2. 2021

CoviDDoba

(F2#Caki)

Le kam pelje,
vodi cesta?
Midva sva le njena pešca.

Prvo ivje,
hladno polje,
CoviDDoba, jaz in Ti.

Vse je tiho,
vse je daleč,
brez postaj še vlakov ni.

Enotirna,
hladno mirna,
brez ljudi življenja ni.

V drugi pesmi:
isti ritem,
svet išče rime brez skrbi.

KOMU

Vera Bezjak

Komu naj zapojem pesem
o pomladi, o mladi trati,
ki sonce ji nedrja rahlja?
Ko vanjo ležem,
skrbi izprežem in
zadovoljnost prevzame mi duha.

Zakaj sprašujem, komu naj zapojem?
Pela bi pticam, pela bi tebi,
pela metuljem in rosi zlati,
pela bom stvarniku hvalnico,
zato, ker biti smem
v življenju tem.

Zakaj sprašuje te to, da rada bi pela?
Tako že veste kdo brani nam to.
Korona-19, ta strašna pošast,
ki ohromila je svet, odvzela veselje
v boljši nam svet.

KO BI

Alojz Lujz Sraka

Ko bi le vino
bilo za vse krivo,

bi se lahko življenje
v kupici skrilo,
grenko z vinom izpilo;

bi mi bilo lepo.

Ko bi novi dan,
bil na novo stkan,

brez neizsanjanih sanj,
najinih, vseh,
ki so si sanje skrili,

bi mi bilo lepo.

Lipou bi mij bilou,

či bi müva, vkuper,
vignje, izsenjala senje,
nej sakši za sebe,

nej samo za prvi maj,
nej ednouk na leto.

Lujz, 2.1.2021; ali ko si mi sladka kot med;
by MI2; Sladka kot med:

https://www.youtube.com/watch?v=H_LLgWtRMKY

ČE

Janja Žalik Jerebič

Če imela bi odejo,
pokrila bi ves svet,
da nikogar ne bi zeblo,
vsak bi bil objet.
Če bi imela lonec,
skuhala bi krompir pretlačen,
da vsi bi se najedli,
nihče ne bi bil lačen.
Če imela bi čarobno palčko,
zamahnila bi po zraku,
da pregnala bi oblake,
sonce bi sijalo v mraku.
Če bi imela barvice,
bi risala veselje,
da vsi bi se smejali,
izpolnile bi vse se želje.
A nimam odeje ogromne,
niti palčke čarobne.
Imam pa nasmeh
in prijazne besede,
ki stopijo poglede,
še najbolj ledene.

ZASEDA

Peter Brenčič

Lejpa miličarka,
v logi pri brodi,
vö je kukukala,
za hitrimi šoferami lükala.

Malo prehitro,
san se prneso,
mou san velko srečo,
samo tri točke san odneso.

Nej je popistila,
friško me je osmodila,
kazen tristo ojrof ,
državi prdobijla.

Ka san pa ščeu,
položnico san težko vzeu.
Edno pa rejsan ne ven,
či ženi naj tou poven.

LIPOUVSKA POUT

*Besedilo: F2#Caki in Jožef Tivadar
Melodija: Jožef Tivadar*

Od Brejga, Močile, preik Črete,
v Gornji, Dolnji kunec na Trate,
se vouska pa prašna pout vije,
v Pinkavi voda se pije.

Ref: Draga Lipovska ves,
    tou je bijla tvoja pout,
    Pinkava ti je davala mouč.

Ge zdaj si nan vouska pout prašna,
ge iže ste slamov pokrite,
ge ste studenci, plauti leseni,
ge moji pajdaši ste stari?

Ref: Draga Lipovska ves,
    tou je bijla tvoja pout,
    Pinkava ti je davala mouč.

V Lipovci zdaj nouve so iže,
in dosta potij je tu nouvij,
na trati umetnoj se dečki,
pa dekle za labdov lovijo.

Ref: Draga Lipovska ves,
    tou je tvoja nouva pout,
    Lipovčari ti zdaj davle/jo/mo mouč.

LJUBEZEN

Katarina Forjan

Ljubezen je stisk dveh toplih dlani,
je nežen objem, so lučke v očeh.
Ljubezen je sladka bolečina srca,
je sreča, ki se je opisati ne da.
Ljubezen je kakor dih pomladi,
ko ti toplo sonce ogreje premrzle dlani,
je kakor češnja, ki v našem vrtu cveti,
je igriva kot metulja so krila,
ki v vetru nežno frfotajo.
Ljubezen je bogata
kot žitna polja, ki v soncu zorijo,
je čarobna kot kresna noč, ko v temi
stotine lučk utira si pot.
Je sanjava kot breza samotna,
kateri v laseh se zlati cekini blešče.
Je opojna kot vino, ki na svet`ga Martina zori
in nas s svojo sladkobo vabi v kleti.
Je nežna kot poljana,
ko pokriva jo snežna odeja.
Ljubezen ti da sanje,
da sanjaš lepote življenja.
Ljubezen ti da krila,
ki te dvigujejo med oblake,
lahko pa ti jih pristriže,
da padeš na dno in se dolgo pobiraš.
Ja - ljubezen ti da vse
in vse ti tudi vzame.
To je ljubezen.

KAK ŠTEČ OBRNEŠ

Alojz Lujz Sraka

Kak šteč obrneš,
mi nejde vö z glave,
ka bi me uni radi napelali,
ka pozabin vse od prle.

Kak šteč obrneš,
mi nejde vö z glave,
ka bi uni radi ka pozabin,
na lipou, štero ešče prijde.

Nemren gledati z njujvimi očmi,
nej viditi, kak se svejt vrtij, obrača,
nemren praviti, ka sta dedek, oča,
nej pravla, ka je tou nej praf.

Nešččen nikaj nej prafti,
biti pameten te, da mine,
nešččen čakati dnij, kda se obrne,
šččen te gnjes gledati v očij.

(so celo župnik J. Š. citirali filozofa F. W. Nietzscheja:
»Man Muss so radikal sein, wie Wirklichkeit ist.«)

Lujz, 6.1.2020; by Orlek and by dve Sraki: »Ko se vino več ne toči«:
<https://www.youtube.com/watch?v=LhGEeMYelxo>

ZA ZASTOROM

(F2#Caki)

V daljavi še slišni tvoji so koraki,
in v zraku vidni brisi tvoje silhuete,
moje misli spet so žarno vnete,
zbujam pesmi, ko ljubila si poete.

Po eni strani pride se do konca
in takrat potihnejo besede:
ko za luno skrivava poglede,
sva kot slika na pògradu modrine,
ki prehitro plove med temine.

Vse je isto, vse se ponavlja,
v zvezku spominov pa nekaj ostaja,
tam so sence v igri za prosojem,
in fanfare s sivkinim opojem,
za zastorom vabijo pogledi,
kot verna priča tistim sladkim bojem,
ko še gnezdil na vzglavniku sem tvojem.

Spet bi dvignil jadro nad reko ali morjem,
daleč, globoko in visoko, vse do sonca,
tam lahko začneva skrito od začetka
in po drugi strani prideva do konca.

KUDLIPOVCI se vam zahvaljuje za pozornost in vam želi obilo kulturnih užitkov ob slovenskem kulturnem prazniku!